

De Zikna Chanoekija

Binnenkort is het chanoeka , het inwijdingsfeest. Op een van de dagen van Chanoeka zal er een Zikna bijeenkomst zijn. We zullen samen een chanoekija, een menorah aansteken. Die chanoekija zal een bijzondere betekenis hebben. In deze regels hoop ik u uit te leggen waarom.

Een kleine vier jaar geleden was ik met mijn vader in het huis in Veenendaal waar hij twee jaar op de vrijheid heeft gewacht. Wij kwamen het huis binnen. Mijn vader die er vele jaren niet meer was geweest herkende het meteen. We stonden in een gewone huiskamer. Néé zei mijn vader, Ik zat hier op de eerste verdieping. Vervolgens liepen we de trap op. De vrouw des huizes leidde ons binnen in de bewuste kamer. Aan de muur hing nu een prachtige foto van een bloem. Het opschrift bij de bloem was: God zal altijd voor je zorgen. Ik wees dat aan en zei Pa: Hashem zorgde toen voor je en daar is hij steeds mee doorgegaan. Dit prachtige betekenisvolle moment is voor mij een begin. Het is het moment waarop ik besepte dat Hashem ons gezin heel veel heeft geschonken en dat we heel veel hebben om dankbaar voor te zijn. Maar dankbaarheid alleen is niet genoeg. Daar moet je iets mee doen. Dat is de bron van Zikna.

Met Zikna proberen wij anderen bij te staan, liefde te geven en te steunen. Anderen die nog steeds vragen pijn en verdriet hebben tot nu, 70 jaar na de bevrijding. En dat strekt zich niet alleen uit tot de generatie die zelf de verschrikkingen van 1940-45 heeft meegemaakt. Nee het is ook voor hun kinderen en kleinkinderen. Zo is er iemand van ergens in de 20 die ik recent tegenkwam die met een van verdriet vertrokken gezicht zei, ja mijn opa

wilde eigenlijk niets met ons te maken hebben. Op dat moment probeert Zikna er te zijn om het gevoel te geven dat men niet alleen is maar dat er een luisterend oor is en een "arm" die geslagen is om de schouder.

Hashem heeft me de afgelopen vier jaar een bijzondere weg laten afleggen. Een weg langs veel mensen. Mensen voor wie Zikna iets kon betekenen. Meestal een woord, een zin of een schouderklopje. Maar soms ook iets substantiëler. Pastoraal werk heeft zijn grenzen, maar de nesjomme stuurt soms een beetje vanzelf.

Op die weg is ook plaats voor simche (blijdschap), voor opbouwend werk. Voor een soekotviering met hamburgers en gitaarmuziek. Voor een workshop over de eerstejoden van Nederland en voor het opzetten van een cursus pastoraal werk. Allemaal zaken waarmee we verder bouwen aan ons bouwwerk, aan joods Nederland van de 21e eeuw. We zijn daar voorlopig nog niet klaar mee.

Na de oorlog waren er teveel mensen die zeiden goodbye sjoel, tot ziens sjabbat , licht uit menorah. Ziknas boodschap van hoop, van diepe eigen kracht, van overtuiging, van doorgaan reflecteert daar op. Onze focus ligt niet op outreach, maar wel op reaching, op het bereiken van mensen. We zijn daar DV in geslaagd van Assen tot aan Breda, van de Achterhoek tot aan Zeeland. Niet in concurrentie met partnerorganisaties maar als aanvulling daar op. Er is nog heel veel te doen. De tijd is krap. Als u ons hier mee wilt helpen zijn we ontzettend dankbaar.

Onze menorah staat voor onze lichtende en hoopgevende boodschap. Deze nieuwsbrief vertelt over de manier waarop mensen zich hier in Nederland en Israël inspannen voor het welzijn van het joodse volk. Veel leesplezier toegewenst.

Rabbin Shmuel Katz

Ziknaton interview

Shoshanna Nasch- Krammer

directrice Beth Juliana Herzlija, Israel

Hoe lang woon je in Israel en wat maakt het bijzonder voor je?

Ik woon nu bijna 20 jaar in Israel en het meest bijzondere hier vind ik dat je "thuis" bent: je hoeft je niet te "verdedigen" naar anderen (de buitenwereld) als de regering bepaalde stappen neemt, iedereen helpt elkaar en leeft met elkaar mee als we in een crisissituatie verkeren (zoals de oorlog afgelopen zomer in het zuiden) maar als dit niet het geval is kunnen we lekker argumenteren met elkaar! Ik zeg altijd dat ieder land zijn problemen heeft en ik prefereer de problemen van Israel (want natuurlijk zijn die er ook!). Verder kan iedereen hier het leven leiden dat hij wenst: religieus, seculier of zelfs anti-religieus, je vindt het allemaal!!

Wat voor zorg geef je in Israel?

Ik ben als verpleegkundige en als verloskundige op verschillende manieren met de zorg in Israel betrokken geweest. Momenteel ben ik als directeur van Beth Juliana (Oudercentrum in Herzlia) op weer een hele andere manier met de zorg betrokken: wij in Beth Juliana "verkopen" levenskwaliteit! Iedereen weet dat het wonen in een oudercentrum de laatste periode in je leven is en daarom moet dit de mooiste periode zijn! Er komt geen tijd om "het beter" te hebben, dat is nu!! Dus zijn we heel erg bezig met de kwaliteit van alles: de verzorging, cultureel, het eten, de sfeer en vooral de bewoners "verwennen"! En iedereen die dit leest is welkom om eens een kopje koffie te komen drinken!!

Zie je het geven van zorg aan anderen als een echte levenstaak?

Ik denk dat je dit werk niet kunt volhouden als het geen "levenstaak" is. Mensen voelen ook gelijk of je iets meent of niet. En wat is er nu mooier om ervoor te kunnen zorgen dat het een ander goed gaat??!

Heb je veel te maken met mensen met een WO2 verleden?

Meer dan 70% van onze bewoners hebben de WO2 meegemaakt en dit zijn bijna allemaal Nederlanders (er wonen bij ons in Beth Juliana ook niet-Nederlanders). Dit verleden komt met het ouder worden steeds meer naar boven en dat is een feit waar we rekening mee moeten houden. Het prettige hier is dan dat iedereen weet waar je het

over hebt en je met een half woord al door medebewoners of staf begrepen wordt. Aan de andere kant is het niet iets waar continu de nadruk op ligt, velen willen echt bezig zijn met het leven van nu. Het is een deel van ons leven.

Wat is je voornaamste boodschap voor deze cliënten?

Zorg dat je een plek hebt waar je je veilig voelt, je begrepen wordt en je zekerheid hebt. Als je deze dingen in je directe omgeving voelt voel je je gelijk een stukje beter!

Mis je Nederland eigenlijk?

In het begin miste ik Nederland absoluut, nam ook de gekste dingen mee terug als ik op vakantie was geweest maar in de loop van de jaren bijna niet meer. Wat ik wel nog altijd mis is de vrije zondag!!!

Welke positieve elementen herken in je in de Nederlands joodse gemeenschap?

Ik moet eerlijk zeggen dat ik, doordat ik al 20 jaar weg ben, niet goed op de hoogte ben van wat er precies in Joods Nederland gebeurt. Maar 1 ding is mij wel duidelijk: steeds meer mensen worden zich bewust van wat er in Europa (en Nederland) gebeurt en heeft een beetje een "deja vu" gevoel. Ik denk dat dit iets positiefs is, iets herkennen en erkennen maakt je bewust en dat is heel belangrijk!

Van Rotterdam naar Zwolle

Op j.l. 6 mei vond een zeer mooie en betekenisvolle avond plaats in Rotterdam. Een stekje van de Anne Frankboom werd overhandigd aan de gemeente Rotterdam. Dit stekje wordt nog verder gekweekt door de stadskwekerij van Rotterdam. Het krijgt uiteindelijk een plekje bij de synagoge van Rotterdam aan het A.B.N. Davidsplein. Op 30 april 2015 vindt een dergelijke avond nogmaals plaats, maar nu in Zwolle. Zikna zal daar een stekje overhandigen aan burgemeester H.J.Meijer. Na de overhandiging volgt een avond met een actie ten bate van Zikna. Wij vroegen aan Shmuel Katz waarom gaat Zikna juist een stekje planten in Zwolle? Hij antwoordde: Zwolle is het voorbeeld van een hele mooie provinciale gemeenschap waar de tradities steeds in ere werden gehouden. In het werk van Anne Frank vinden we als we goed kijken heel veel spiritualiteit terug. Dat is nauw verbonden met de Joodse traditie en eenheid van Zwolle. Info over deze avond via onze website.

Stichting Zikna

Naar nieuw Elan in zorgend Joods Nederland

Hadassa Abram

maatschappelijk werkster

Hoe lang woon je in Israël en wat maakt het bijzonder voor je?

Ik woon bijna een jaar in Israël. Israël is bijzonder voor mij, omdat hier alle joodse feestdagen erg voelbaar zijn. Orthodoxen, Liberalen iedereen doet op zijn eigen manier iets aan de feestdagen en dat

merk je op straat. Met Jom Kippoer bijvoorbeeld rijden er helemaal geen auto's. Israël is bijzonder voor mij, omdat ondanks dat mensen je niet kennen, ze heel betrokken met je zijn als je Olah Chadasha bent en je spontaan uitnodigen voor shabbat en de chagiem.

2. Wat voor zorg geef je in Israël?

Ik werk als maatschappelijk werkster in een instelling die hulpverlening biedt aan voornamelijk ouderen zodat ze langer zelfstandig kunnen blijven wonen. Ik zoek voor de ouderen een passende verzorgende en bezoek de ouderen en praat met ze over het dagelijkse leven, maar ook over diepere zaken zoals de Tweede Wereldoorlog en de afgelopen oorlog in Israël.

3. Zie je het geven van zorg aan anderen als een echte levenstaak?

Ik zie het als belangrijk werk om met ouderen als doelgroep te werken, mensen zijn dankbaar als er naar hun verhaal wordt geluisterd.

4. Heb je veel te maken met mensen met een WO2 verleden?

Ja, ik heb veel cliënten die oorlogsslachtoffers zijn van de tweede wereldoorlog. Sommige cliënten hebben het elk bezoek dat ik er ben over de oorlog, terwijl anderen er bijna niet over praten.

5. Wat is je voornaamste boodschap voor deze cliënten?

Dat ik ongelofelijk veel respect voor ze heb. Deze generatie heeft zoveel meegemaakt en is diep getraumatiseerd. Het is een ijzersterke generatie wat heeft gezorgd voor nakomelingen en dat er gelukkig nog joden zijn.

6. Mis je Nederland eigenlijk?

Ik mis mijn familie en vrienden in Nederland zelf eigenlijk niet.

7. Welke positieve elementen herken je in de Nederlands joodse gemeenschap?

Dat de Nederlandse joodse gemeenschap een kleine gemeenschap is die tradities in ere probeert te houden en ervoor zorgt dat ondanks het wegtrekken van veel jonge mensen er alles aan doet om te overleven.

Personalia

Bestuur:

Onlangs is ons bestuur uitgebreid, de heer Nathan Schrover is namelijk toegetreden tot ons bestuur. De heer Schrover heeft gewerkt als interim manager in met name de publieke sector. Onlangs is hij gestopt met werken. De beschikbare tijd en energie gaat hij gebruiken ten behoeve van de Stichting. Overigens was de heer Schrover al betrokken bij Zikna als vrijwilliger. Wij verwelkomen de Heer Schrover in ons midden en wensen hem en onszelf veel succes toe.

thr. Nathan Schrover

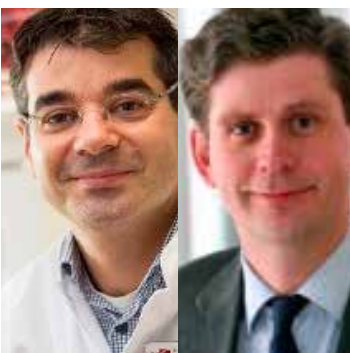
Mei 2015

.....70 jaar later

Onze fondswerver voor Noord Nederland Richard Frankfort is momenteel druk bezig met een actie welke loopt via Gain ten bate van Holocaust overlevenden in Israël en in Nederland. Het voor Nederland bestemde deel van de opbrengst komt ten goede van de stichting Zikna.

Meer info via www.zikna/70jaar.

Richard dank je en veel succes.

Dhr.. A.Kater

Mr. A.W. Kolff

Comité van aanbeveling:

Ook ons comité van aanbeveling is uitgebreid. Sinds de vorige editie trad toe drs. W.A. Kolff, burgemeester van de geboortestad Veendam, van onze pastoraal werker. Tevens is het zeer gewaardeerde lid van dit gremium, Dr. A. Kater benoemd tot professor interne geneeskunde aan het AMC te Amsterdam.

Wij verwelkomen burgemeester Kolff van harte en wensen professor Kater heel veel succes toe.

Lea Farkash

Hoe lang woon je in Israël en wat maakt het bijzonder voor je?

Na de middelbare school ben ik naar Israël gegaan om naar de 'emmet' in de Torah te zoeken. Ik zag veel mensen die wel joods leven maar ik miste steeds het idealisme die nodig is om volgens de Torah te leven.

Iemand gaf mij een boekje van Rabbi Nachman van Breslav, waarin stond dat het

een hele goede gewoonte is te spreken met G'd in je eigen woorden! Op een gegeven ogenblik vroeg ik Hem om iemand te ontmoeten die de Thora zich op de ideale manier heeft eigen gemaakt. Na drie maanden vertelde een kennis over rabbijn Reb Asher.

Toen ik hem ontmoette, begreep ik meteen dat deze man, een ware Tsaddiek, de 'emmet' van de Torah kende. Hij leefde met iedereen mee in vreugde maar vooral met hun pijn en verdriet. Ik begon een intensieve 'cursus' te volgen. Hier leerde ik wat echte bescheidenheid is en chessed te doen. Pijn als middel te gebruiken voor een intieme binding met Hashem. En je mentale krachten te gebruiken wanneer je een test door moet staan.

Ik begon in Jad Ezra te werken, en ging begrijpen wat Reb Asher precies bedoelde: dat je als mens moet weten dat je eigenlijk helemaal niets kan doen tenzij Hashem je daartoe de mogelijkheid geeft en dat de mens zelf is niets. Dit principe is op alles van toepassing in het dagelijks leven.

Zie je het geven van zorg aan anderen als een echte levenstaak?

Ik werk voor Jad Ezra, een liefdadigheidsorganisatie die armen en mentaal zieken helpt, en doe public relations en fondsenwerving. Goed doen naar anderen is mijn levenstaak.

Jad Ezra doet niet aan reclame. Jad Ezra haalt allerlei levensmiddelen over heel Israël op en verdeelt ze aan de armen en zieken. De anonimiteit is heel belangrijk, niemand

mag weten dat een bepaalde familie steun krijgt. Dit maakt het fondsenwerven wel moeilijker.

Komt het voor dat je geen succes hebt?

Ja, maar de ware realiteit is dat ik waardeloos ben als ik mij niet realiseer dat alles van Hashem is.

Heb je veel te maken met mensen met een WO2 verleden?

Jad Ezra begon in 1946 toen de eerste overlevenden naar Jeruzalem kwamen. Rabbijn Asher heeft toen veel van deze slachtoffers geholpen. Na enige jaren hebben velen geholpen Jad Ezra op te bouwen. Nu zorgt Jad Ezra voor hen door huisvesting en nog vele andere dingen te verzorgen.

Wat is je voornaamste boodschap?

Dat een mens naar deze wereld is gekomen om de Mitswot te doen en om 'testen' (nisjonot) te doorstaan. De nisjonot komen vanzelf wel, maar je moet wel weten wat je moet doen. Heb je een probleem of een twijfel? Vraag Hashem, Hij stuurt het antwoord via je vrienden of omstandigheden in je nabije omgeving. Het middel is simpelheid, bescheidenheid.

Wat is je voornaamste boodschap?

Dat een mens naar deze wereld is gekomen om de Mitswot te doen en om 'testen' (nisjonot) te doorstaan. De nisjonot komen vanzelf wel, maar je moet wel weten wat je moet doen. Heb je een probleem of een twijfel? Vraag Hashem, Hij stuurt het antwoord via je vrienden of omstandigheden in je nabije omgeving. Het middel is simpelheid, bescheidenheid..

Welke positieve elementen herken je in de Nederlands joodse gemeenschap?

De gezelligheid, een hele sterke binding van het joodszijn, zelfs zonder dat iemand daarvoor zo 'vroom' hoeft te zijn en het onvoorwaardelijk achter Israël staan.

Wat wil je aan de lezers doorgeven?

Wees eerlijk en oprecht. Houd jezelf niet voor de gek en ren niet weg voor je eigen realiteit.